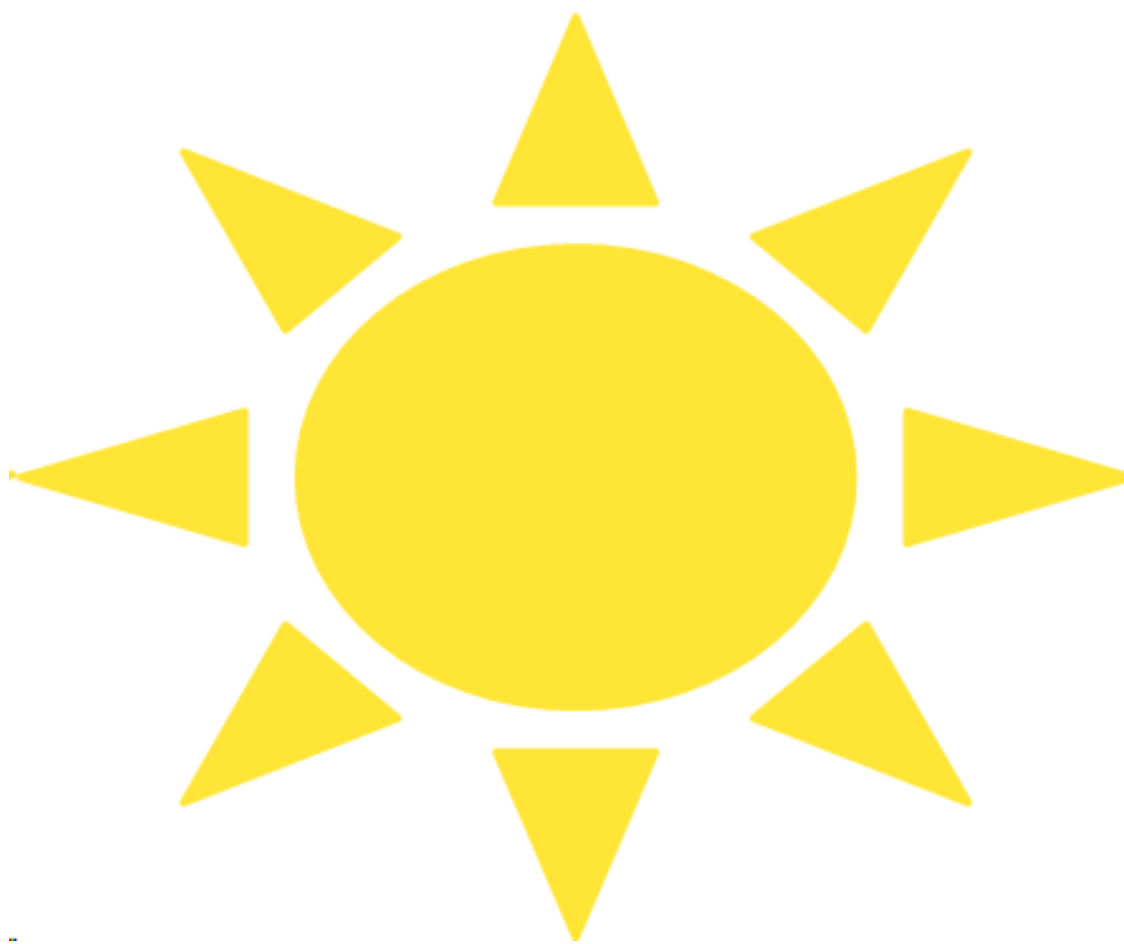

PAPRSEK

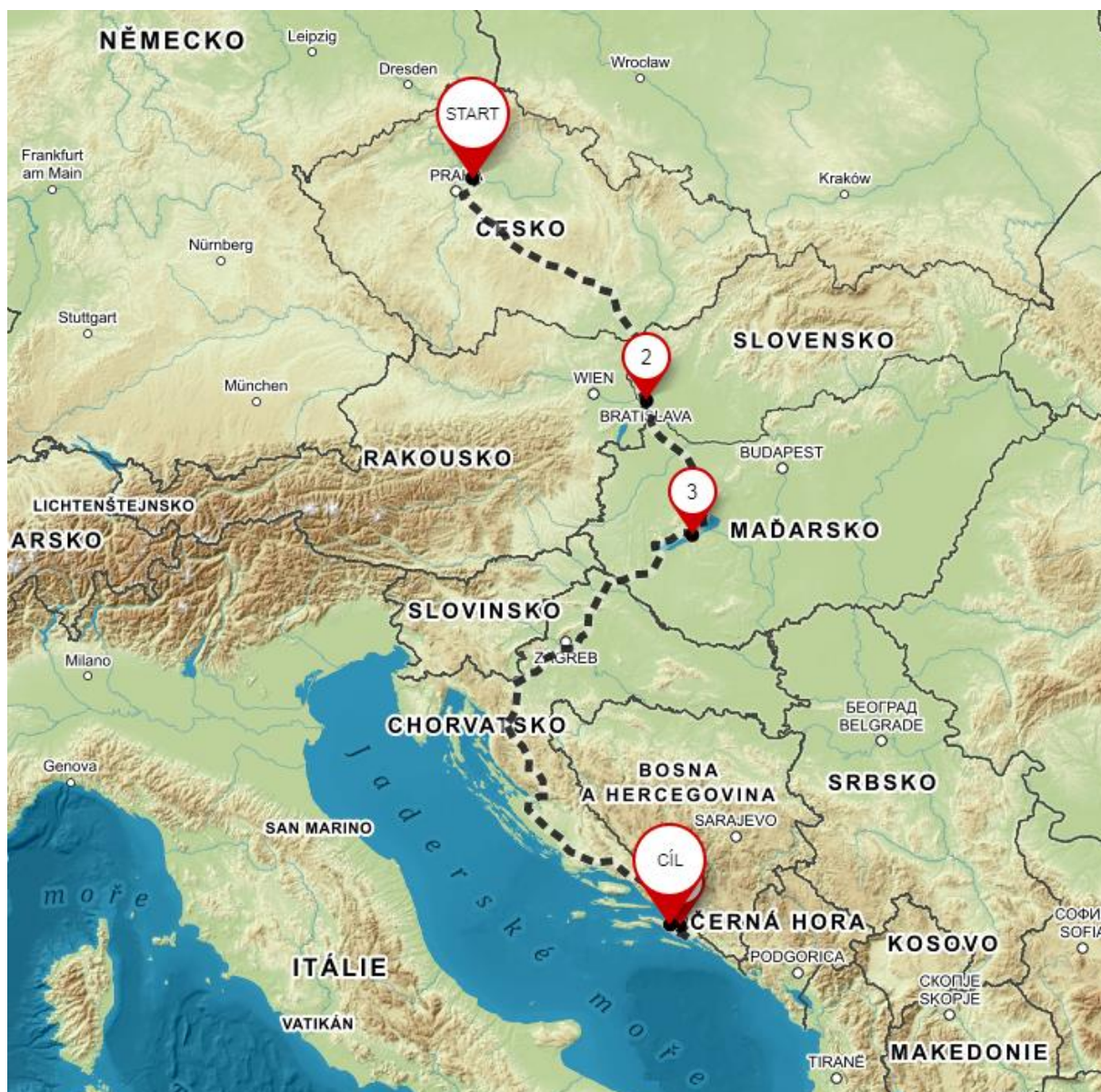
2019

Během školního roku vznikne v hodinách spousta prací. Některé jsou lepší, jiné horší, ale většina z nich brzy upadne v zapomnění. Proto jsme se rozhodli, že z těch zajímavých vytvoříme sborník, díky kterému zůstanou uchovány a díky kterému se, jako bonus, o ně můžeme podělit i s Vámi.

V době prázdnin většina žáků podnikla nějaký výlet. Někteří cestovali jen tak po okolí, jiní vycestovali do zahraničí. Třída 8. B o svých toulkách napsala cestopisy. Najdete v nich cíl vaší příští cesty?

Chorvatsko 2018

Macounová Kristýna

12.7. - Vyrážíme!

Když jsme se naobědvali, šli jsme si užít posledních chvil doma a alespoň trochu nabrat sílu na dlouhou cestu. Plus mínus v 16:00 nasedáme do auta a vyrážíme z Martinova vyzvednout další dva cestující do Káraného, když jsme přijeli, už na nás čekaly. Po naskládání věcí do kufru auta nasedly naše spolucestující ženského

pohlaví. Naše posádka se skládala jedné a půl rodiny. Náš řidič se jmenoval Milan, jeho spolucestující se jmenovala Jana a první rodinu jsem doplnila já, hlavně nesmím zapomenout na naši fenku Adélu. Na zadních sedačkách auta seděla také matka s dcerou. Starší z nich se jmenovala Zuzana a mladší Marie.

Já osobně jsem byla hotová již po dvou hodinách cesty a to nás čekalo ještě třináct hodin cesty, ale stejně jsem byla ráda, že na chvíli zmizím z ČR.

12. 7. - Z Česka na Slovensko

V pozdně odpoledních hodinách jsme přejeli hranice mezi Českem a Slovenskem a pomalým tempem po Slovenských silnicích za slabého deště, jsme přes Bratislavu dorazili až k hranicím Maďarska.

13. 7. – Balaton

Zrovna jsme kolem půlnoci projížděli kolem čerpací stanice a já dostala nápad si koupit kávu. Po krátkém přemlouvání vylezl Milan z auta a koupil mi tu vysněnou kávu. S nadějí v očích jsem vypila kofeinový nápoj a myslela si, že snad uvidím kousek Balatonu, ale stala se nemilá věc. (Alespoň mně.) Všichni cestující se rozhodli dát si šlofíka na delší dobu (tři hodiny), jen já jsem nesouhlasila.

O chvíli později jsme zastavili. Všichni se chystali k spánku. Už spalo celé auto, až na mě. Dlouhou dobu jsem nemohla usnout, bylo to pro mě utrpení, ale nakonec se mi podařilo usnout. Balaton jsem samozřejmě neviděla, protože jsem si spala v klidu dál. Zkrátka bych to nebyla já, kdyby se mi něco podobného nestalo.

13. 7. – Neum

K ránu jsme dojeli do Neumu. Mohli bychom tudy jet jen chvíli, ale museli jsme natankovat naftu. Na čerpací stanici byl nám neznámý muž, který tankoval do všech možných nádob od flašek po kanystry či sudy. Vztek lidí, které zdržoval, byl cítit i přes zavřená okna v našem autě.

Po velkém zdržení jsme konečně vyjeli. Když jsme přejeli hranice, naše sněhově bílá fena Adélka poprvé okusila chorvatský vzduch. Bylo to příjemné stoupnout si na sluníčko, pořádně se protáhnou a nasát mořský vzduch.

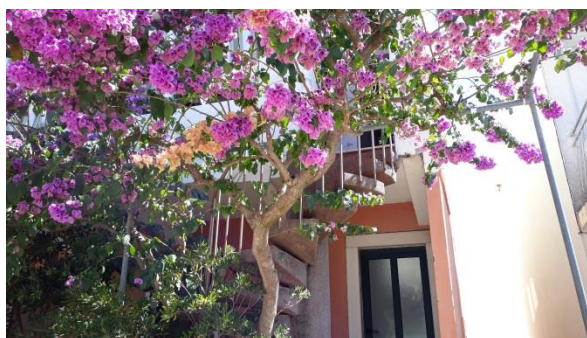
zdroj: https://www.google.cz/search?rlz=1C1GGRV_enCZ751CZ752&biw=1422&bih=980&tbn=isch&sa=1&ei=drGXLi-M7ep1fAP4qyl2A4&q=neum+croatia&oq=neum+cro&gs_l=img.3.0.0i19j0i30i19l3.15462.20387..21592...0.0..0.113.408.3j1.....0....1..gws-wiz-img.....0i8i30i19.JujTQUA2D9w#imgsrc=oFM8uLD3yefk-M:

13. 7. – Sreser

Po dlouhé cestě jsme se dozvěděli, že se konečně blížíme k našemu pronajatému domu. Všichni dospělí v autě nám potvrdili, že jsme na místě. Já a Maruška jsme se jen otráveně dívaly z otevřeného okna. Abych vysvětlila proč ta nechut'. Pláž vypadala v celku dobře, ale mola vypadala o něco hůř, skoro jako by měla každou chvíli spadnout. A co teprve budovy v okolí? To byla hrůza! Omítka se drolila a některé domy vypadaly opuštěně, přestože v nich žili lidé. Jediný dům, který vypadal přijatelně, byl ten, před kterým jsme zaparkovali a to jen kvůli stromku

s nádhernými fialovými květy, který rostl podél schodů. Já a moje o rok starší kamarádka jsme

pomalu ale jistě ztrácely naději. Nakonec to dopadlo tak, že celý dům byl na týden jenom náš.

Na poprvé to vypadalo vážně bídne. Venek byl sice krásný, ale uvnitř bylo spousta pavučin, koupelna příšerně smrděla a vzduch byl zatuchlý. Když jsme však otevřely s Maruškou náš pokoj a následně i balkon, tak jsme si ani moc nestěžovaly. Byl to krásný výhled na moře a pár menších ostrůvků, které byly přímo naproti našemu pokoji.

Večer jsme také vyrazili na menší procházku. Asi sto metrů od našeho pronajatého domu byl hřbitov, který za svitu měsíce vypadal poněkud děsivě.

Dalších pár dnů jsme strávili ve Sreseru, kde jsme se jen opalovali, užívali klidu a tichého šumu moře.

15. 7. – pláž Janina

Když jsme měli dost Sreseru, tak jsme se vydali na další pláž, na které jsme se moc rádi zdrželi. Nebyla tam ani noha, voda byla o něco studenější, ale zato byla průzračnější. Krásně se tam šnorchlovalo, protože na mořském dně bylo pořád co vidět. Po jedné hodině odpoledne jsme dostali hlad, a proto jsme vyrazili do plážového baru.

15. 7. – Trsteník

Už od rána jsme byli ve vodě, proto jsme se rozhodli trochu projít. Trsteník byl plážový bar, o kterém jsem se již zmínila. Objednali jsme si obrovský talíř jídla, na kterém jsme pořádně ani nevěděli, co to je. Byl to takový mix všeho a byla toho hromada, takže se všichni dobře najedli.

16. 7. – Divna

Další pláž, kterou jsme si užívali naplno, byla podobná Janině, ale bylo na ní mnohem víc lidí. Já nemohla odolat zdejší ledové kávě, a tak jsem přemluvila moji mamku, aby mi ji koupila za 28 kun, což je asi 97Kč, ale stála za to.

19. 7. – Orebič

Po nějaké době nás přestalo bavit ležet na pláži, tak jsme si řekli, že se pojedeme podívat do města. Bylo příšerné horko a nikde žádný stín, proto jsme se šli schovat do cukrárny a dát si zmrzlinu.

Nakoupili jsme tu suvenýry a já si z Orebiče odvezla vak a úžasné sluneční brýle.

20. 7. – 21. 7. – Cesta domů

Po krásném týdnu jsme se museli vydat domů. Cesta byla opět únavná, ale byl to krásný týden a určitě bych tuhle cestu doporučila i ostatním, kteří by si chtěli užít týden plný odpočinku a ne těm, kteří chtějí cestovat po památkách nebo se věnovat turistice, i když je v Chorvatsku spousta míst, kde by se daly podnikat takovéto cesty.

A rozhodně bych si to příští rok zopakovala. Za tu úmornou cestu to stálo.

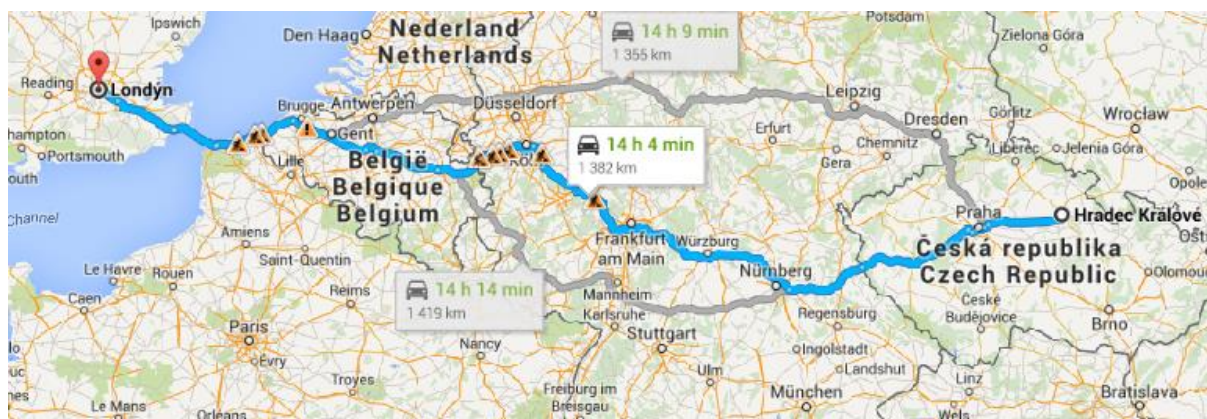
Má cesta z Prahy do Londýna – únor 2018

Cestopis: A. M. Bera

Moje cesta začala v Praze. Do Londýna jsem jel autem – (obr. 1). Cesta trvala 18 hodin. Když jsem dorazil, nebyl to přímo Londýn. Bydlel jsem ve městě, ve kterém žije otec – Dunstable.

Moje zážitky začaly, až když mě otec vzal na celodenní výlet do hlavního města Velké Británie - Londýna. Z Dunstable do Londýna jsme jeli vlakem. Je to asi 35 kilometrů. Metropole Londýn má mnoho architektonicky a kulturně zajímavých míst. Moje návštěva u otce trvala pět dní a za tu dobu jsem viděl a navštívil jenom malý zlomek z typických míst navštěvovaných turisty.

Obr. 1: Mapa Praha - Londýn

Zdroj: https://www.arundel.cz/pool/vzor/upload/Mapa_H.K.-Londyn.png

Jako první jsem navštívil Buckinghamský palác (obr. 2). Působil velkolepě. Byl jsem překvapen vzhledem: velkými branami, obrovskou zahradou a klidem, který z budovy sálal. Dovnitř jsem se nedostal. Vlastně se žádný obyčejný turista nemá možnost do interiéru podívat.

U sousedních budov vedle paláce je k vidění mnoho uniformovaných vojáků a strážců, dobré je, že fotografování je povoleno - (obr. 3).

Rád bych připomenul, že palác je sídlo současné panovnice Alžběty II. Je vystavěn v klasicistickém stylu a jeho historie zasahuje do vlády královny Viktorie.

Obr. 2: Buckinghamský palác

Zdroj: File_Buckingham_Palace_from_gardens,_London,_UK_-_Diliff_(cropped)

Obr. 3: Vtipný nápis u koně – Buckinghamský palác

Zdroj: vlastní

Jako třetí zajímavost, kterou jsem viděl, byl Westminster (obr. 4), což je místo, kde zasedá parlament. Je ve stylu novogotickém, jeho výstavba byla dokončena v roce 1097. Součástí je „starý známý“ Big Ben. Ten jsem chtěl vidět ze všeho nejvíc. Měl jsem smůlu, byl v rekonstrukci, takže příště si na internetu zjistím, co je obklopeno lešením a co ne.

Čím jsem byl potěšen, byla typická anglická telefonní budka (obr. 5). Každý, kdo přijede do Londýna, by se měl s něčím tak typickým vyfotit. Stejně tak i já...

Obr. 4: Westminster

Zdroj: <https://www.savills.co.uk/estate-agents/savills-westminster.aspx>

Obr. 5: Telefonní budka u parlamentu, typický červený autobus – Westminster

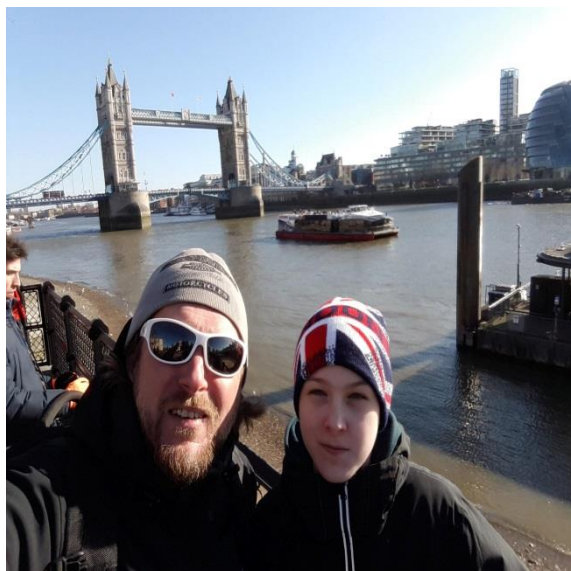
Zdroj: vlastní

Z dalších významných míst jsem navštívil Tower Bridge (obr. 6). Most byl stavěn 8 let, což mi připadá krátký čas na tak významnou a velkou stavbu. Byl otevřen v roce 1894.

Upřímně jsem nevěděl, kam mě to táta vleče a pak se přede mnou otevřel nádherný pohled. Most je mylně zaměňován s Londýnským mostem.

Obr. 6: Tower Bridge

Zdroj: vlastní

Naše cesta po památkách pokračovala do „národního muzea“ – Natural history museum, které bylo založeno v roce 1881 (obr. 7, obr. 8.).

Toto muzeum by se dalo přeložit jako muzeum přírodních exponátů. Budova z venku působí velice váženě a spíš jako místo pro setkání státníku.

Uvnitř v rozsáhlém prostoru si každý najde to své. Já jsem chtěl nejvíce vidět zvířata, která již vyhynula.

V muzeu jsem strávil dvě hodiny a u mnoha expozic je cedule, která zakazuje házení jídla. ☺

Velkým zážitkem byl robotický TYRANOSAURUS. Velkolepě působila i kostra dinosaura u hlavního vstupu, jejíž délka dosahovala takřka 15 metrů.

Za rok se do muzea podívá několik milionů lidí. Hlavně turistů.

Obr. 7: Natural history museum - interiér

Zdroj: <http://www.nhm.ac.uk/discover/news/2017/july/museum-unveils-hope-the-blue-whale-skeleton.html>

Obr. 8: Natural history museum - budova

Zdroj: https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcT7S5yi9OFexrrgcycAuYBES4NSbd_i9r4Z9BbGO_K1fbeeP4A

Mezi typické části Londýna patří čínská čtvrť – Soho (obr. 9). Všude je mnoho obchůdků a barevných lampionů. Pokud se chcete v této čtvrti najíst, tak jako já, tak se připravte na jezení pomocí hůlek. Příbor jako u nás, např. v Praze, v čínské restauraci, vám v žádném případě nepřinesou. ☺

Obr. 9: Čínská čtvrť v Londýně

Zdroj: vlastní

V únoru 2019 se s tátou chystáme do Itálie a já pevně doufám, že to bude stejně okouzlivý výlet jako v Londýně.

Napíšu vám o tom příště.....

Rakousko 2018

Eduard Vacula

Den 1:

V ranních hodinách odjíždíme ze Staré Boleslavi do údolí Zell am See, takže nás čeká dlouhá cesta. Cesta má přes 490 km. Při příjezdu na hranice vidíme, že je zde kámen, na němž je napsáno, že jsme v Rakousku a rozdíl byl patrný, protože u nás nebyly květiny a hned, jak jsme v Rakousku, prostě všude vidíme muškáty oseté okna a vše kvete.

Po cestě není moc již zajímavého, až do příjezdu kde vidíme nejvyšší horu v údolí Zell am See která nese jméno Schattberg West a měří 2096 m.n.m.

Ubytování jsme v Hotelu Alpina pokoj číslo 306.

Večer plánujeme výlet na Schattberg West a jeho asi 10 km dlouhý okruh na střední stanici s následným sjetím lanovkou dolů a možnou návštěvu aqvaparku.

Den 2:

Po vydatné snídani obsahující křupavou slaninu a vajíčka s medvědí cibulkou vyrážíme pěšky na lanovku Schattberg X-Press.

Asi po půl hodině dorážíme na spodní stanici lanovky a vyjíždíme až úplně nahoru, ale již na střední stanici víme, že je mlha, vidět a i po výstupu na horní stanici není

více jak na 2 metry ☹️. Vyrážíme na okruh kolem startu downhillu jménem X line.

Asi po 30 minutách narážíme v husté mlze na ohradník se speciální brankou, kterou dobytek nemůže projít a po dalších 10

minutách ji opouštíme. Po celou dobu zde lze spatřit samé různé keře a nakonec si všichni pochutnáváme na pozdních borůvkách.

Při příchodu do restaurace na trase, si dáváme výborný rakouský guláš a sladké palačinky. Po obědě odcházíme a platíme asi 40 euro,(asi 1000 Kč). Když dorazíme do střední stanice lanovky, sjíždíme dolů a na plánovanou návštěvu aqvaparku můžeme zapomenout, protože je asi 13 stupňů.

Po příchodu na hotel se vydáváme do místních obchodů se suvenýry, restaurací a hlavně místní outlet se sportovním vybavením, kde si kupuji asi za 30 euro oranžové sjezdové kraťasy značky dakine.

Po příchodu na hotel беру skate a jdu do skateparku a vracím se až na večeri, po které jsem na telefonu, komunikuji s kamarády a vymýšlíme zase túru na největší vodopády v Evropě jmenují se Krimelské. Následně se chystám spát.

Den 3:

Ráno po probuzení opět stejně vydatná snídaně s vajíčkem a slaninou.

Dnes vypadá počasí velmi hezky a zvažujeme návštěvu aqvaparku po túře. Vyrážíme dnes již autem a po asi hodině se dostáváme k centru a kase.

Zakoupíme lístky a jdeme na naučnou stezku s vodními prvky. Potom, co projdeme naučnou stezku, vyrážíme přímo k vodopádu. Již když přicházíme, je vidět, že je zde mnoho muslimů, všude chodí, vše fotí a jsou prostě všude.

Přicházíme na rozcestí a volíme cestu do leva, která vede přímo k dopadu vodopádu. Při příchodu blížě cítíme zvýšenou vlhkost vzduchu a náhlé ochlazení způsobené tím, že se voda při dopadu tříští a vodní kapičky létají všude kolem.

Vracíme se na rozcestí a volíme druhou cestu, která vede nahoru k řece, která následně padá dolů a i zde je zase cítit zvýšená vlhkost vzduchu.

Následně jdeme na parkoviště, na kterém jsme parkovali asi 20 minut a jedeme zpátky do Hinterglemského aquaparku.

V aquaparku si dáváme oběd a jdeme dál se koupat.

Přijíždíme na hotel, rychle jdeme na pokoj, odkládáme si věci a jdeme na večeri a po ní si plánujeme výlet na druhou stranu údolí směr **leogang** a jdu spát.

Den 4:

Dnes jak jsem již zmínil, vyrážíme na opačnou stranu údolí do města leogang s velkým množstvím bikeparků a jiných atrakcí spojené s koly.

Opět po stejné snídani (toto složení snídaně jsem si tak oblíbil, že jsem měl každý den stejnou snídani☺) vyrážíme autem na lanovku a vyjíždíme nahoru, kde následně přecházíme asi 3 km dlouhou spojku na protější lanovku, tam ochutnám tradičním rakouské jídlo, kterým je srnčí ragú na rybízové smetaně (rehragout in ribiselhram) bylo to moc dobré a dal bych si toto jídlo i normálně.

Poté sestry objevily letní bobovou dráhu a tam strávily následující 2 hodiny. Při včerejší přípravě na dnešek jsme zjistili, že na spodní stanici lanovky je půjčovna a kurzy sjezdu na kole a mně to velmi zajímalo, a tak jsme jeli dolů. Po příjezdu zjišťujeme, že cena za hodinové ježdění v malém bike parku stojí 60 euro, tak jsme jeli zase nahoru.

Utratili jsme to za 10 jízd na bobové dráze pro sestry, po přechodu zase přes spojku sjíždíme lanovkou dolů a jedeme do Hinterglemského aqvaparku. Tam jsme si dali jídlo, kterým byla pizza a následně v horkém počasí se hodila i zmrzlina. Tento

aqvapark nebyly žádné Česlice ale obyčejné městské koupaliště s dvěma skluzavkami.

Dnes jsme byli v aqvaparku až do zavírací doby, takže to akorát vyšlo na večeri, ke které jsme měli výborné boloňské špagety s dezertem creme brulee.

Po večeri plánujeme výlet na okruh s úkoly a možností vyhrát zájezd na Maledivy, což jsme zkusili, ale marně (dle očekávání), poté ulehávám ke spánku a zavírám oči.

Den 5:

Po obvyklé snídani jedeme autem na parkoviště lanovky, odkud vyjíždíme lanovkou

nahoru a máme v plánu projít trasu a sejít až dolů, čímž projdeme celou trasu jménem Berg Kodok Expedition s otázkami.

Vyrážíme od lanovky na velký okruh měřící asi 12,5 km s otázkami a se zastávkou v restauraci a počasí dnes není na koupání. Toto je celodenní výlet. Na první zastávce ale i u ostatních

trávíme asi 10 minut, odpovídáme na otázku a jdeme dál, asi po 6 km přicházíme do restaurace s typickým tyrolským vzhledem jako srub s terasou. Dávám si *Wiener Schnitzel mit Pomfritzen* (řízek s hranolkami) poté navštívíme dalších pár zastávek a přicházíme na lanovku a sjíždíme dolů.

Je již podvečer, vracíme se na večeri. Po večeri jdeme plánovat výlet na krátký okruh návštěvu aqvaparku.

Den 6:

Po probuzení a snídani vyrážíme pěšky na blízkou lanovku asi 100 metrů od hotelu. Mezi dolní stanicí a horní stanicí byl výškový rozdíl asi 1500 metrů, takže nahore bylo o 15 stupňů méně, což bylo na softshelovou bundu s mikinou. Vyrážíme na cestu zase s mlhou, která asi po 2 hodinách ustupuje a v dáli je vidět se sněhem Grossglockner, ale i jiné zasněžené vrcholy. Na cestě narážíme již klasicky na ohrady s dobyt看, který je již na turisty zvyklý a průchod je tedy hladký. Potkáváme krajany ale, nepovídáme si, protože odjíždí na kole někam na sjezdovou trasu a my si sedáme na zahrádku restaurace a dáváme si jídlo.

Poté pokračujeme v dál. Při cestě narážíme na divoké koně, kteří je velmi krotcí a hladíme si je a vyrážíme dál. Za chvíli dorážíme na lanovku a sjíždíme dolů a vydáváme se do aqvaparku a skateparku. Potom jedeme na hotel.

Přicházíme na pokoj, vybalíme si věci

a jdeme na večeři a po večeři začínáme balit a odnášíme věci do auta. Vymýšlíme zítřejší odjezd a jdeme spát.

Den 7. (poslední):

Ráno nás čekala poslední snídane a zabalili jsme si věci na odnesení do auta. Dnes máme v plánu poslední krátký okruh a návštěvu aqvaparku na celé odpoledne.

Vyrážíme se zabalenými věcmi, jedeme na lanovku, vyjíždíme nahoru a scházíme asi hodinu na střední stanici. Jedeme do aqvaparku, kde si dáváme oběd a dále jezdíme na tobogánech až do večera. Když odjíždíme, tak se v stavujeme v MCD ve větším městě a ve večerních hodinách odjíždíme a většinu cesty prospím.

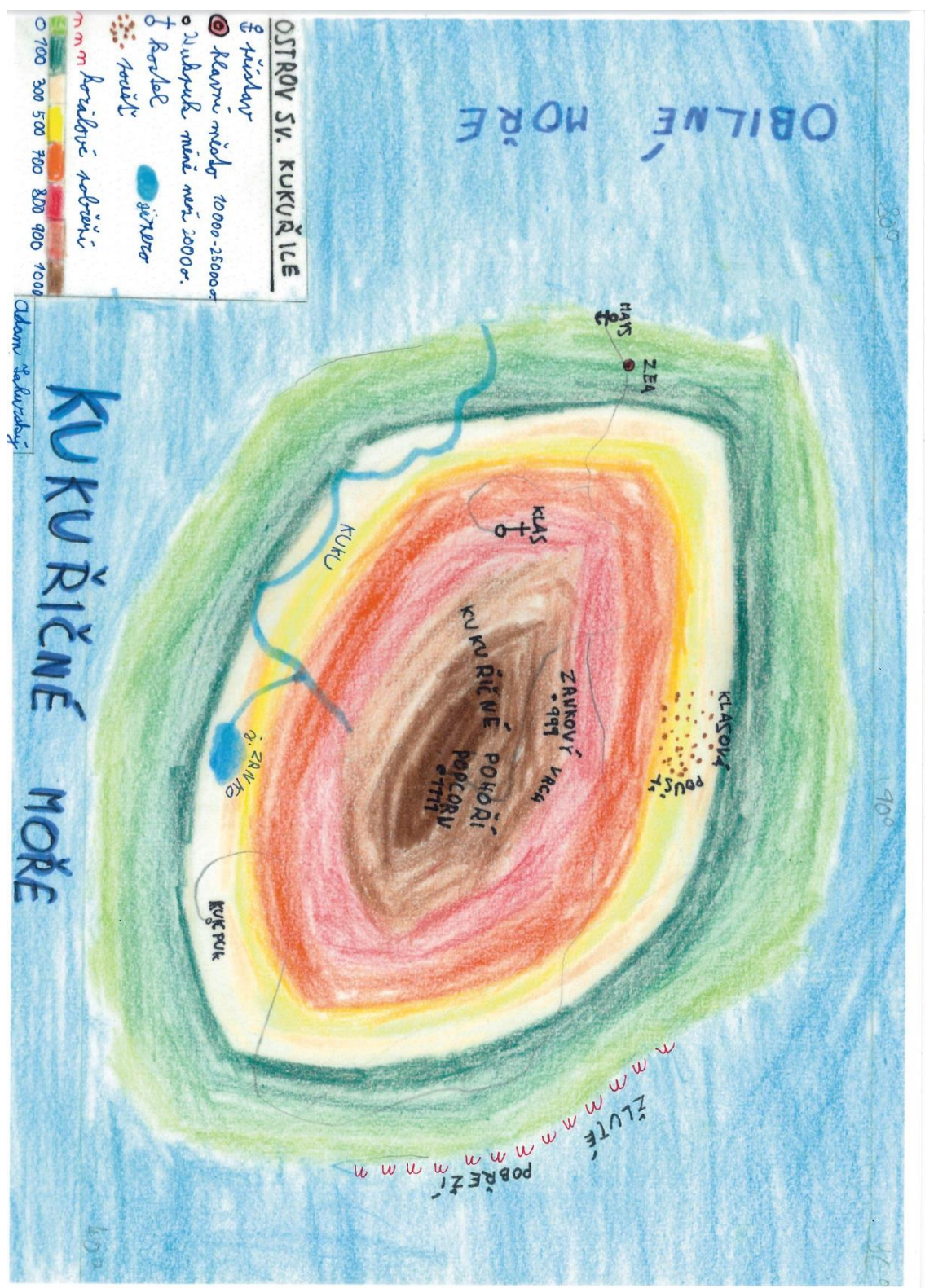
Den poté:

Probouzím se až ve Staré Boleslavi, kde vystupuji z auta asi v 1 ráno a jdu spát. Ráno se probouzím a vzpomínám na tuto krásnou dovolenou. Rakousko se mi moc líbí a rád bych se sem vrátil.

Pokud jste si zatím žádný cíl nevybrali, nesmutněte, další tipy na zajímavý výlet najdete na <https://www.zsnavysluni.cz/zakladni-skola-1/nasi-zaci/prectete-si-767cs.html>).

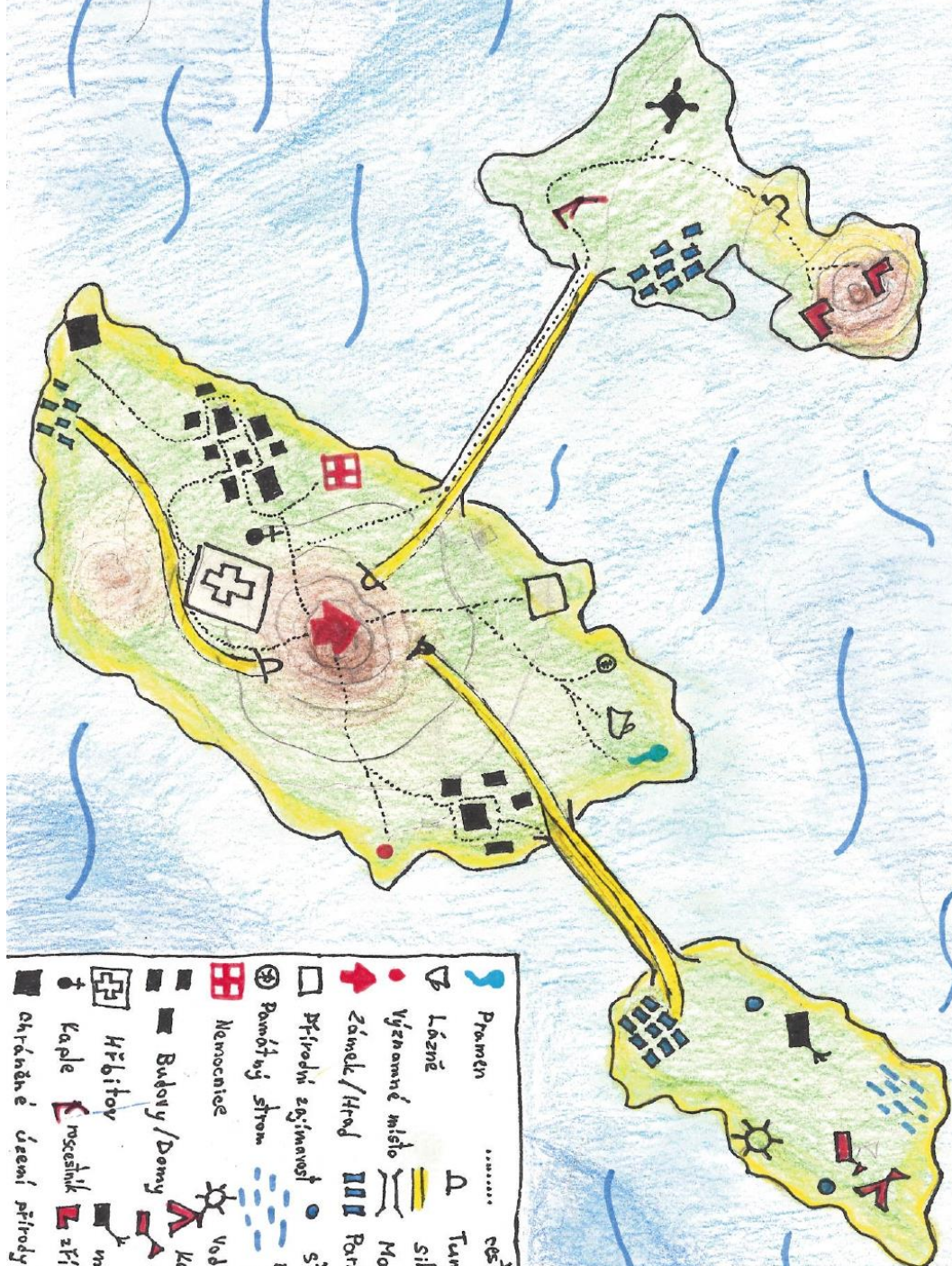
V případě, že byste raději nějakou větší exotiku, nabídneme Vám ještě další možnosti. Co takhle navštívit Klasovou poušť na Ostrově sv. Kukuřice, zdolat Čokoládovou horu na ostrově Chuanke nebo prozkoumat vodní mlýn v Karibiku?

Že taková místa neznáte? Nic si z toho nedělejte, všechna pro Vás zakreslili žáci 6. C během hodin zeměpisu, můžete je tedy procestovat alespoň prstem po mapě.

KARIBIK

	Přeměn		cesta - Pěšina
	Lázně		Tunel
	Významné místo		silnice
	zámeček / Hrad		Most
	Přirodní zajímavost		Portovní místo
	Pomůcký strom		studánka
	Memorie		Naléhání -
	Budovy / Domy		Božína
	Hřbitov		Vodní mlýn
	Kaple		Kemp / Tabořiště
	Močál		stánek s
	Ohraňování území přírody		občerstvení
	elektrina		myslivna
			zřícenina

Už jste někdy přemýšleli nad tím, jak prožívají Vánoce kapr, vánoční stromeček, ozdoby a další nezbytné předměty, díky kterým víme, že se blíží onen kouzelný čas? Těsně před Vánoci se nad tím zamysleli žáci 6. B a pokusili se vžít do “jejich kůže”.

Vybrali jsme nejzajímavější příběh a Vy se nyní díky němu můžete na chvíli vrátit do vánoční nálady, ačkoli po jeho přečtení možná už nikdy neuvidíte Vánoce stejně...

Den D se blíží

Milí, příbuzní, den D se rychle blíží.

Doufám, že vás neporežou a neodvezou do obchodu. To by však nebylo tak hrozné jako můj osud. Stalo se to takto:

Jednoho nádherného slunečného dne v Irsku jsem se zelenal u rybníka, ale co se nestalo! Přišel nějaký pomatenec a všechny nás pomaloval. Vypadali jsme strašně, křížek tu, křížek tam a děšť to nesmyl! Po pár dnech jsem se s tím smířil a to měl být teprve začátek!

Po dalších pár dnech jsem zaslechl hrozný randál a byl blíž a blíž, chvíli jsem si myslel, že je někde oslava nebo hon, ale byl jsem na omylu! Byl to pár pomatenců, ale ne s barvami, ale s nabroušenými sekerami a... s motorovou pilou!!! A šli ke mně a...

První mě rozsekali a potom mě pokáceli. V hrozných mukách mě tam nechali ležet na zemi a odešli, moji ptáčci ze mě odletěli, ale to neměl být konec.

Po tak hodině se vrátili s hrozným autem a nacpali mě dozadu a už jsme jeli do továrny a tam mě pořád močili do sava a děsně to pálilo. Pak mě naložili do letadla a to děsně drncalo. Potom mě dali do pekla jménem Kaufland.

Tam nás bylo víc a lidé se na nás koukali. A prodali mě nějakému pánovi, tam mě dali do stojanu a naházeli na mě lesklé, těžké věci... byly... to ozdoby a prskavky. A docela jsme se skamarádili a pověděli jsme si o našich osudech. Ozdoby tu byly dlouho a řekly nám, že prskavky upálí zaživa a mě vyhodí z okna a s...s...spálí!!!

Dále si asi umíte představit, co bylo teď. Jsem v pralese (něco jako nebe stromů), loučí se stromek Pepa.

Ve škole však nemáme pouze prozaiky, ale v 6. B se objevilo i několik básníků a vznikly nám dvě básně, o které se s Vámi rádi podělíme.

Prázdniny

Prázdniny maj všichni rádi
všude kolem kamarádi.
Pojď si s námi jen tak hrát
potom můžeš zase spát.
Vstávat můžeš v kolik chceš
tak pojď hrát si s námi teď.
Budem si hrát celý den
a pak zítra zase ven.
Pojedeme někam pryč
tam kde máme k moři klíč.
Prázdniny už zase končí
škola na nás čouhá z houští.

Valentýna Gáborová, Štěpánka Dušková, Jan Chlebek, Marek Vošahlík

Bílá růže

Bílá růže na jaře,
kvetete jako o život,
říká-li si panebože,
blíží se pes Eliot.
Eliot je velký pes,
růže nemá rád,
je černý jako tmavý les,
chce ji ušlapat.

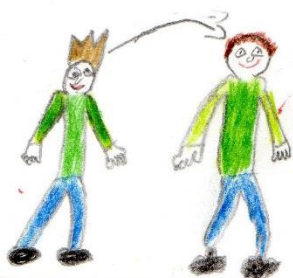
Ondřej Pohanka, Sebastian Hykel, Mikoláš Murin

Příběh není nutné vyprávět pouze slovy, ale může být doplněn i ilustracemi. V některých případech dokonce převažují ilustrace nad textem, dokonce jsou hlavním vypravěčem děje... Že nevíte, kam míříme? Pročtěte si tedy pečlivě následující pověsti, které vytvořili žáci 6. C.

Pověst o králi Ječmínkovi

Karolína Pfařová

Kráľ Svatopluk beže stopy zmizel. Moravané zvolili jeho nástupcem bohatého zemana, který sídlil na hradě Chropyni.

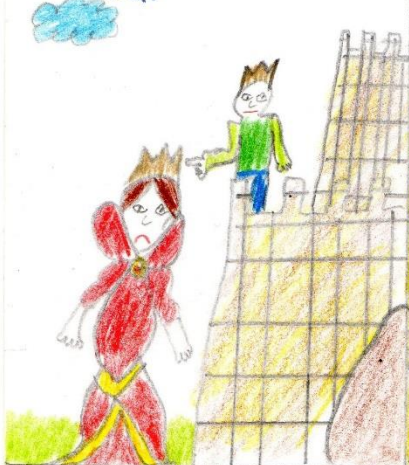
Nový král chtěl poznat všechny končiny své říše a tak objížděl hrady a města. Prohýřil celé dny a noci.

Královna ho marně prosila, aby si hleděl panovnických povinností.

Jednoho dne vyhnal královnu z hradu.

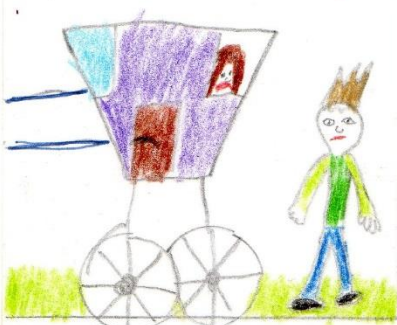
Ve strachu oživot se královna skryla v ječném lánu.

Tam ji naši vesnické ženy a vedle ní synáček. Daly mu jméno Ječmínek a vzaly je do vsi.

Ale král se o jejich útulku dozvěděl a dal je oba odvézt do dalekých končin.

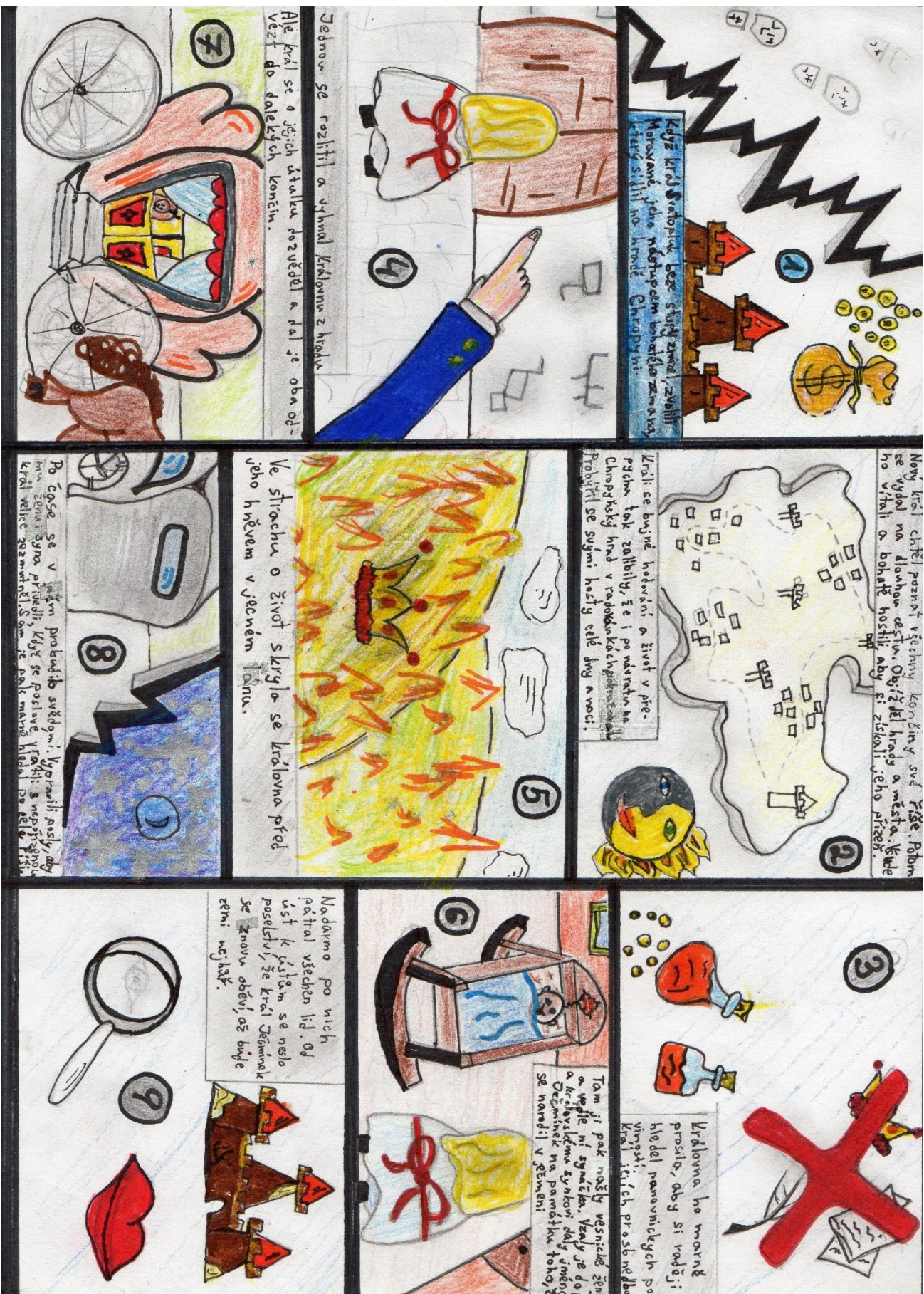

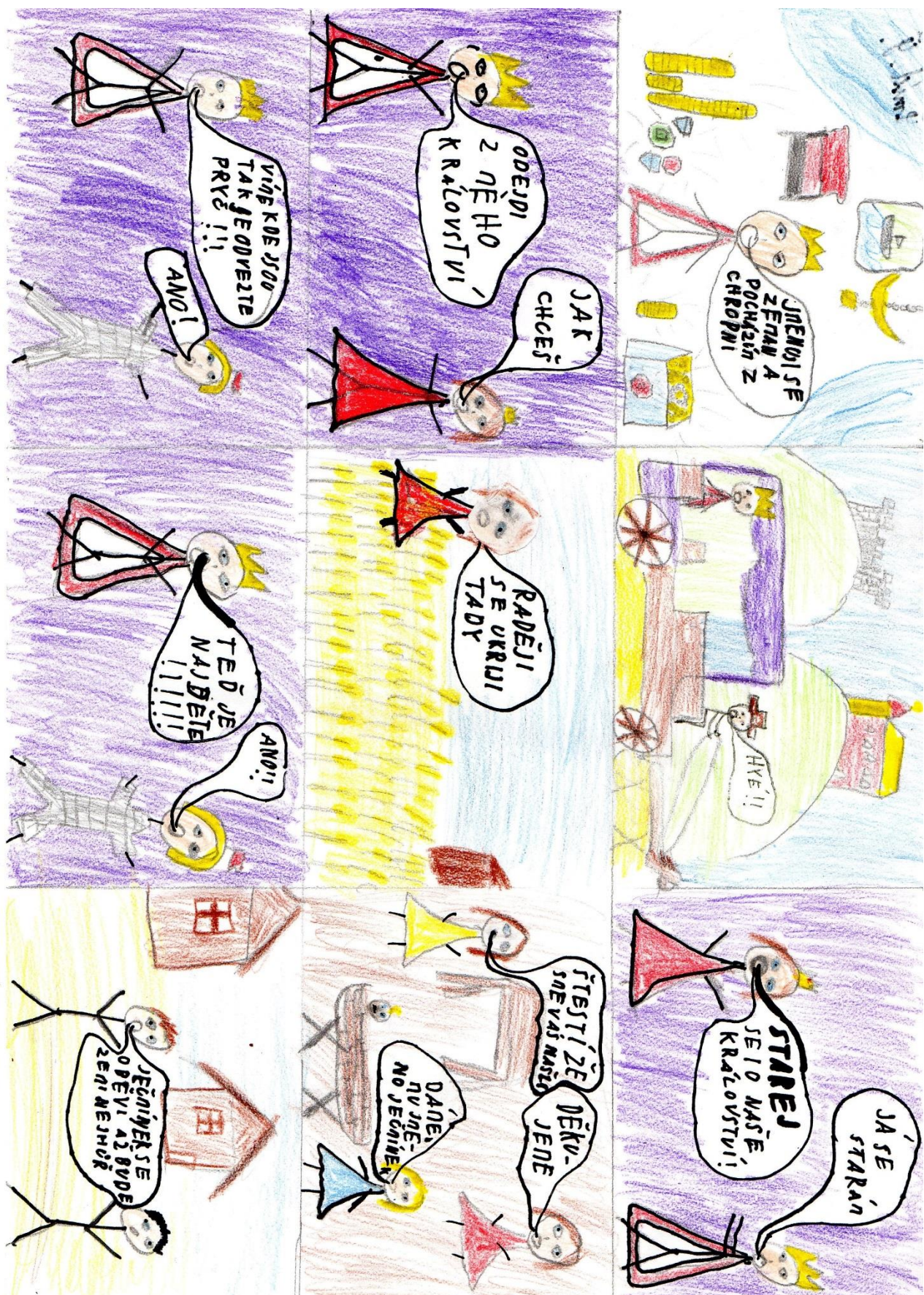
Po čase poslal posly, aby naši ženu i syna. Posli se vrátili z nepovízenou, tak se rozhodl jít sám.

Patral po nich všechen lid, ale marně. Říkalo se, že se Ječmínek objeví až bude nejhůř.

Když král Svatopluk zemřel, jeho nástupcem se stal bohatý zeman.

Královna ho žádala, aby dobře panoval. Jednoho dne vyhodil královnu z hradu.

Ve strachu před králem se spolu se synem schovali do pole, protože byl zlý.

Vesničane dali nalezenému chlapci jméno Ječmínek.

Vypravil posly, aby přivedli ženu a syna.

Po čase se v králi probudilo sepevědomí.

Ale vrátili se s nepořízenou.

Nakonec se vydal hledat i sám král. Cestou potkal pomstevník.

Pomstevník králi řekl:

Jak už jsme se přesvědčili výše, mohou zajímavá díla vzniknout i v jiném předmětu než v českém jazyce. Žáci 7. D prováděli dobrovolný domácí pokus, který se týkal difúze čaje ve studené vodě.

Čaj se postupně vyluhoval v okolí zatíženého sáčku, rozhraní mezi čistou vodou a zabarvenou vodou postupovalo stále výš. Částice čaje se přemísťovaly v opačném směru, než na ně působila gravitační síla Země. Vysvětlením je to, že částice látek se neustále neuspořádaně pohybují. Svůj pokus žáci v průběhu dokumentovali a dvě vědkyně se s Vámi o své záznamy rády podělí. Zkusíte si stejný pokus i Vy?

Malibinská!

Dobrovolný domácí úkol - fyzikální pokus s čajovým sáčkem

1. den ráno

6.10.2018 v 9:00 hod

1. den večer

6.10.2018 v 18:00 hod

2. den ráno

7.10.2018 v 9:00 hod

2. den večer

7.10.2018 v 18:00 hod

3. den ráno

8.10.2018 v 7:00 hod

3. den večer

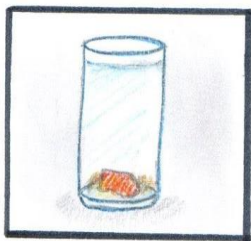

8.10.2018 v 18:00 hod

Malibinská!

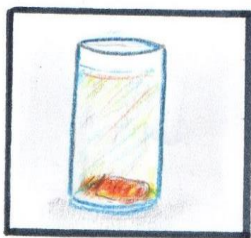
POKUS

Pokus s vodou a s čajovým sáčkem. Do sklenice jsem dala čajový sáček a nahla jsem tam studenou vodu. Po dobu tří dní jsem vodu ve sklenici pozorovala a zkoumala, co se s vodou či čajovým sáčkem dělo.

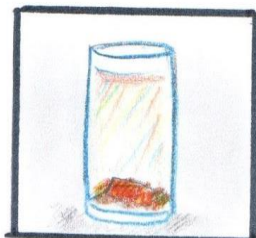
8.10. - 19:10 h

Voda ve sklenici se dole u dna lehounce obarvila do žluto-hněda.

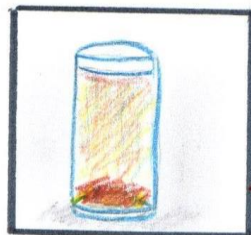
9.10. - 6:40 h

Voda se už také trochu nahore obarvuje do nazloutlé barvy. Dole se pomalu chystá na hnědý odstín.

9.10. - 18:40 h

Do večera se to o moc změnilo, jen nahore se dostalo výraznější barvy.

10.10. - 6:35 h

Voda se velmi pomalu rozšířila obarvovat všude. Na dno je barva nejvýšejší.

10.10. - 18:10 h

Od dna se asi do $\frac{1}{4}$ voda už zcela obarvila. Má hnědo-žlutou barvu.

Kristýna Honciová 7.D

Přinesli jsme Vám výběr prací žáků Základní školy Na Výsluní. Doufáme, že Vás jejich práce zaujaly stejně jako nás. I nadále budeme zajímavou tvorbu sbírat, abychom Vám mohli přinést další várku četby.